ב"ה

חודש סיון
גליון מס' 5 (126)

הדרך לתורה

בנתיב המהיר עם מענדי זאב ומענדול

ממשיכים להלחם

ה'תש"פ

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד

יו"ל ע"י מערכת
'ממשיכים להלחם'
קעמפ אורו של משיח

"בית שמאי מחדדי טפי" - דרגא נעלית יותר בלימוד התורה (ה"בכח" שבתורה, פנימיות התורה), שבכחה יכולים לברר (לא רק הרע הגלוי, אלא גם) רע הנעלם.

(משיחת יום ב' דחג השבועות תנש"א)

עריכה: נ. גולד
עיצוב ועימוד: ש. אורי
מעצב משנה: יפתח בן ארי
כתבים: המפקד אברימק'ה, דגל בר יהודה, שור בר שלום, ע. דינמען, יחיא קדמוני
ניהול מערכת: מ. סגן

ממש בקצרה

המג"דים שניאור ולוי

מאת נ. עמג"ד.

- 'שלום שלום לרחוק'!
- שלום גם לך שניאור! יחי המלך המשיח! למה אתה אומר שאני רחוק?
- נו לוי, כי אתה ב770 וזה רחוק ממני...
- בסדר, אז 'שלום שלום לרחוק' גם לך שניאור. אבל גם לקרוב.
- נו, נו, שיהיה. מה נשמע איך אצלכם ב770?
- גילוי אלוקות במוחש! בעצם גם אצלכם יש גילוי אלוקות במוחש.
- נכון. אחרי הכל - אנו בצפת עיר הקודש.
- לא רק בגלל זה.
- לאן אתה חותר בדיוק?
- שניאור אתה יודע מה עושה את החודש שלנו מיוחד?
- חג שבועות כמובן.
- לא רק. הכח של החודש מגיע מכ"ח בחודש. אתה יודע מה קרה בכ"ח סיוון?
- בכ"ח סיוון ה'תש"א הרבי והרבנית הגיעו לאמריקה. לוי, בהיסטוריה אל תתחיל איתי...
- גם לא אמשיך... הרבי אומר שבכ"ח סיוון ניתן כח מיוחד לעבודת הבירורים על ידי זה שהגיעו לחצי כדור התחתון. אתה יודע שניאור איך מרימים ערמת ארגזים?
- מהארגז התחתון. לוי, גם בזה אל תנסה אותי...
- סליחה, אז ביום זה נפעל עילוי מיוחד בכל העולם על ידי זה שהתחילה הפצת החסידות בחצי כדור התחתון. אז זה פועל בכל כדור הארץ וכמובן שבארץ ישראל...
- אז אתה רוצה להגיד שיום זה נותן כוח ופועל שלימות בחג השבועות? כי מטרת 'מתן תורה' זה בשביל בירור העולם ועל ידי התחתון פועלים בירור נעלה בעליון?
- יפה מאד שניאור! קלעת לדברי הרבי בשיחה... אל תגיד לי שלמדת את השיחה הזו...

מאת נ. אקוקערס.

המפקד: יחי המלך המשיח! דודי זה אתה?

דודי: המפקד, אתה שואל האם זה אני או קובע שזה אני?

המפקד: שואל רטורית! מה נשמע? איך לחזור ללימודים?

דודי: ברוך ה' בסדר. כיף לחזור חזרה לתלמוד תורה.

המפקד: ואיך בלימודים? אתה מצליח כרגיל? ... דודי, למה אתה לא עונה לי?! איך בלימודים?

דודי: אה, בלימודים? ברוך ה'.

המפקד: ברוך ה' מה? אתה מצליח או שקצת קשה?

דודי: המפקד, קצת קשה. בעצם, מאד קשה. אפילו מאד, מאד קשה!

המפקד: מה קרה? דודי, חייל אתה ב'אורו של משיח'! מה קרה שאתה לא מצליח בלימודים?

דודי: החברים קצת צוחקים עלי שאני לומד, אחרי שבתקופת ה'קורונה' לא בדיוק למדנו. אז קצת קשה לי ללמוד בגללם.

המפקד: אז צוחקים עליך, למה שזה ישפיע על הלימוד שלך? לא סיפרת לי ב'קעמפ' שתמיד החברים צוחקים עליך שאתה לומד? ככה זה כשמקנאים במישהו שהוא מצליח, אז צוחקים עליו. על תשים עליהם! תהיה חזק בדעתך ועל תתכופף מפניהם. אתה עושה מה שצריך!

דודי: נכון, אבל עכשיו לקחתי החלטה טובה בשביל שה'קורונה' תיגמר להיות עניו. אז אני כן קצת שם עליהם.

המפקד: דודי, עכשיו אנו באים מחג השבועות. ואתה יודע למה ה' נתן את התורה על 'הר סיני'?

דודי: כי הוא היה עניו ונמוך מכל ההרים. וזה מה שאני מנסה להיות.

המפקד: אם ככה, למה ה' לא נתן את התורה בעמק? זה בגלל שצריך להיות עניו כמו 'סיני'. אבל עדיין להיות 'הר'! להיות עניו ועדיין להיות תקיף וחזק כדי שלא ליבוש מפני המלעיגים!

דודי: אבל זה דבר והיפוכו! איך אפשר לעשות שני דברים הופכיים?

המפקד: אם אנו באים בכוחו של הרבי אז אפשר לעשות גם דברים הפוכים! הרבי בעצמו מחבר הפכים. הוא 'איש - (ה)אלוקים'. זוכר?

דודי: נכון. אבל עדיין, איך זה?

המפקד: תנסה ותראה. מי שבטל לרבי, הוא לא פועל בכוח שלו אלא בכוחו של הרבי. אז הוא יכול לפעול מה שהרבי דורש ממנו.

דודי: תודה רבה המפקד! החייתני! בזכותך...

המפקד: זה לא בזכותי, זה בזכות הרבי. אני רק אומר מה שהרבי אומר.

יחי המלך המשיח!

ממנשיר הציטוט

בין מפקד לחייל

תקציר:

יהושפט איש הר הבית מצליח לנער מעליו את הצדוקים שעקבו אחריו שלא יגלה לאיש את תכניתם לשרוף את הערבות המיועדות למעמד ה'הושענות'.

בית המקדש י"ג תשרי ג'תר"ץ.

מאת: עמן אלתראת.

יהושפט הגיע לבית המקדש מכיוון שער שושן. הוא השאיר את נעליו ואת ארנקו אצל השומר ונכנס להר הבית.

בהיכנסו להר הבית הבחין בו רבי צדוק שבדיוק יצא מה'סנהדרין הקטנה' שבחזית העזרה.

- 'שלום עליך יהושפט!' - אמר רבי צדוק - 'מה אירע ששבת אל בית המקדש כה במהרה? הלא אינך חש בטוב ועליך לנוח כפי הוראת הרופא'?

- 'אכן רבי צדוק, אך ישנו דבר המטריד את מנוחתי ביותר ואינו סובל דיחוי ועלי להשיבו על כנו. וחוץ מזה, ברוך ה' נראה לי כי חש אני בטוב, כך שביכולתי לשוב ולעבוד אף היום'.

- 'מהו הדבר? האם בשל הדבר הזה לא חשת בטוב הבוקר?'

- 'אכן כן, אך זהו דבר חשוב וחסוי שהנני רואה לנכון לגלותו אך ורק לכהן הגדול'.

- 'יודע הנך יהושפט כי אין ניגשים לכהן הגדול סתם כך, ובמיוחד אחרי שזכינו שהוא יצא בשלום מבית קדשי הקדשים אך רק לפני שלושה ימים. הנח לו בעבודת ה' הנעלית שלו. ספר לי, ואקווה שבחכמת תורת האמת אוכל לעזור לך'.

העיר העליונה מושב הצדוקים י"ג תשרי ג'תר"ץ.

המנהיג ישב בחדרו וסעד את ליבו בסעודת הערב. לאחר הארוחה עלה לגג ביתו ונהנה ממראה השקיעה הירושלמית.

'אין מחזה מהריב בעולם מאשר השקיעה' - חשב לעצמו.

לפתע ניגש אלין שמש הבית:

- 'במחילה מכבודו על אשר אני מטריד את מנוחתו, אך ינאי בן נמשי הגיע ובפיו מסר חשוב'.

- 'הכנס אותו במהרה'! - פקד המנהיג - 'ינאי בן נמשי אינו נוהג להרבות בשיחה בטלה וחסרת תועלת' -הרהר לעצמו .

השמש ירד אל תוך הבית והמנהיג קינח את פיו משארית הסעודה במטלית משי והשיבה על השולחן העשוי מאבן שיש כחולה וירקרקה שהזכירה במראה את בית המקדש.

ינאי צעד מעדנות לכיוון המנהיג בפנים צופנות סוד.

- 'התכנית הצליחה כפי שדובר!' - פתח ינאי את דבריו בנימת ניצחון - 'יהושפט הסגיר את מעשה אמש לרבי צדוק'.

- 'האם הוא חידש דבר על הידוע לנו לרבי צדוק?'

- 'לא כבוד המנהיג! חוץ מהצד השני של מה שאירע עם שמעי וחוצפית הוא לא חידש מאומה'.

- 'יישר חילך! אך עדיין לא ברור לי: מניין הביטחון הגדול שיהושפט לא יספר לכהן הגדול את המעשייה ואזי יקיץ הקץ על כל עמלינו?'

- 'הסר דאגה מליבך! רבי צדוק השיב את דעתו מלספר את המעשה לכהן הגדול או לכל אדם אחר בירושלים'.

- 'עדיין ינאי, אני חושש שמא בכל זאת יהושפט יספר לכהן הגדול'.

- 'ברצונך שנפקח עין על לשכת העץ של הכהן הגדול?'

- 'לא, מאוחר מדי. הייתם צריכים לעשות זאת מזמן'.

- 'אזי שרבי צדוק יגשש לנו מעט אצל הכהן הגדול?'

- 'זה רעיון'.

בית המקדש ליל שבת ויום טוב של סוכות תשרי ג'תר"ץ.

ברכאל שומר שער קיפונוס המזרחי ניצב על משמרתו בשעמום קל. בודד הוא ולא מצא את זיווגו, ואשר על כן הסכים די בחפץ לב לשמור על בית ה' בזמן שכל העם סעדו את ליבם בסוכות ירושלים. את סעודת החג סעד בתחילת הלילה וכעת היה מרוכז כולו בניסיון שלא להירדם. גורלו של הנרדם השמירה היה ברור... ויהושפט 'איש הר הבית' היה אף שורף את כסותו של הישן בנוסף למלקות שהיה חובט בו.

האווירה הייתה חגיגית ביותר. מכל רוחות השמים נשמעו שירי וניגוני הלל מסוכות תושבי

התגלות ברכאל

כדי להכיר באמת!

ירושלים
שאליהם
הצטרפו
המוני
בית ישראל
שעלו לרגל
ואנשי ירושלים
ארחו אותם בחום
המיוחד שבו ניחנו.

הלילה יכול היה להיות
לילה רגיל לחלוטין, עד אשר
מרחוק הגיעו אליו שני אנשים
בהליכה סתמית.

- 'שבת היום לה'!' - קרא לעברם - 'ברוך הבא בשם ה' בירכנוכם מבית ה' מה מעשיכם כאן?

- 'מועדים לשמחה!' - ענה אחד מהם - 'אנו עובדי לשכת העצים ובאנו לבדוק את הערבות לכבוד מעמד ה'הושענות' מחר'.

- 'מה הצורך לבדקם?' - תמה ברכאל - 'הלא הם בתוך גיגיות של זהב מזמן מנחה גדולה ומה יכול לארע להן?'

- 'אין זה מתפקידך, אפשר לנו את הכניסה!'

- 'מלבד זאת, פניכם אינם מוכרות לי, ומי אמר כי יש לכם אישור כניסה? מה שמותיכם? אבדוק בספר.

השניים פלטו את שמותיהם בזה אחר זה וברכאל נסוב על עקביו לבדוק בספר המונח בתא שמאחוריו.

לרגע הזה חיכו השניים ומיד צעד השתקן שבהם לברכאל וחבט בראשו בחזקה. בו זמנית הוציא השני קורט לבונה מכיסו ופיזרו על פניו של ברכאל. אחר גררו אותו מעולף ומסומם אל תוך תא האחסון של תשמישי הנכנסים לבית המקדש ונכנסו אל תוך העזרה באין מונע ומעכב בעדם.

***

יהושפט ישב בתוך לשכת העצים שבעזרת הנשים. למרות שלא ישן ביממה האחרונה הוא היה ערני ודרוך לגמרי. את תפקידו כאיש הר הבית הפקיד בידי אלעזר בן שמעון יד ימינו. ארחים צפויים לבוא הלילה והוא חייב להיות מוכן לבואם.

ואכן המתנתו לא הייתה לשווא והנה הוא שומע את דלת הלשכה נפתחת.

יהושפט הצטנף על מקומו וניסה להסתתר ככול יכולתו ועדיין לראות מה שאפשר. והנה הוא רואה שני אנשים סוקרים את הלשכה במבטיהם ולאחר מספר רגעים יצאו החוצה...

יהושפט היה בטוח שהם ישובו במהרה אך זמן חלף והם לא שבו ובהחלטה של רגע החליט לצאת ממקומו ולחפש את השניים...

מזל טוב!

חודש אייר

מענדל יוסף יצחק
סגל יחיאל
קומער אפרים
רוזנבלום שלום דובער
הורוביץ מנחם מענדל
מיכאלי דוד ישראל מיכאלי
מיכאלי יוסף יצחק
מיפעי שלמה חיים
סגל משה משה
שאול אהרון יעקוב
מזרחי מתנאל
קישון יצחק טוביה
ירושלמי שמעון משה
כהן עמרם שמעון

שוורץ לוי יצחק
חזן שניאור זלמן
הדר דוד יעקב חיים
אשכנזי מנחם מענדל
לוי שניאור זלמן
זיו מנחם מענדל
בר מנחם מענדל
רוטשילד מענדי
פרסיקו פרץ אליהו צבי
גבאי לוי
אגי מנחם מענדל
מזרחי יהונתן יאיר
ערד מנחם מענדל

"

ביום ההולדת על האדם להתבודד ולהעלות זיכרונותיו ולהתבונן בהם והצריכים תיקון ותשובה ישוב ויתקנם.
(היום יום י"א ניסן)

האיש שלנו

ג.פ.א.ו.

לכבוד ט"ו סיון

מאת המג"ד של גדוד מת"ן

לנינגרד // עיר הבירה של המחתרת תרפ"ז:

איש ה'ייבסקציה' המתין שעות תחת משכנו של רבי שניארסאהן. תקופה ארוכה הוא עוקב אחרי כל פעולה שיכולה להתפרש כ'אנטי קומוניסטית' (נגד הקומוניסטים), בשביל להוביל למאסרו של האיש שנלחם כה רבות ברוח השלטון ובמולדת.

בדרג הגבוה מצפים בכיליון עיניים "לארח" את היהודי שהם כל כך לא מחבבים בתוך "בתי המלון" של ה'ייבסקציה'. רק מחכים להזדמנות שיוכלו לאסור אותו מאחורי סורג ובריח ובכך יקל להם מהמאבקים הנשנים בשניאורסאהן וחבורתו.

מוסקבה // המטה הכללי של ה"ייבסקציה':

על שולחנו של וולאדין הונחה מעטפה המבשרת כי רבי שניאורסאהן עושה כעת את נסיעתו מלנינגרד למוסקבה, בשביל להיפגש עם פעיליו המחתרתיים ולדון בנושאים האסורים כגון בתי לימוד מקוואות וכדו'. וכן צוין כי ע"פ הדיווחים הוא מתכוון לשהות בבית המלון 'סבירסקי'.

וולאדין קפץ על הזדמנות זו, סוף סוף יוכלו לתפוס את רבי שניאורסאהן 'על חם'. הוא מיהר לצלצל למלון 'סבירסקי' ולהודיע כי עליהם ליצור אתו קשר מיד כאשר האזרח שניאורסאהן ידרוך על מפתן המלון. ואכן כבר למחרת צלצל הטלפון במשרד ה'ייבסקציה' ובישר על בואו של המבוקש...

מוסקבה // מלון סבירסקי:

כשעתיים לפני חצות הלילה נשמעו דפיקות על דלת חדרו של הרבי הריי"ץ. הרבי פתח הדלת, ופקיד הקבלה עמד שם מפוחד והודיע לרבי, כי בקבלה צלצל הטלפון ומעבר לקו עמד מארק בשקוב - ראש הג.פ.או. המחוזי וביקש את הרבי...

"תמסור לו שישאיר את המספר שלו ואחזור אליו". ענה הרבי וחזר לעיסוקיו הרבים...

השקט נמשך, אך לא לזמן רב. לאחר כמחצית השעה שוב נשמעו דפיקות על דלת חדרו של הרבי. הרבי פתח את הדלת, פקיד הקבלה עמד שם ובפיו בשורה מצערת - "הייבסקציה בדרך לכאן הם באים לעצור אתכם, הצעתי רבי כי תצאו דרך הדלת האחורית של המטבח ותעברו למלון 'בלשיא מוסקבה'. ארגנתי לכם שם חדר"...

הרבי הודה לפקיד ומיהר לאסוף את חפציו ולפנות למלון המיועד.

מוסקבה // מלון 'בלשיא מוסקבה':

הרבי צלצל לאיש ה'ג.פ.או.' שביקש אותו ביום האתמול. את האיש הרבי כבר הכיר מהנסיעה ברכבת. היה זה יהודי מתבולל, בנו של חסיד שהיה 'חייל' בצבא המחתרת של הרבי. עם השנים גדל האיש ונעשה אחד מראשי המפלגה. וכעת כששמע שהרבי נמצא במוסקבה, רצה להיפגש עמו ולהעלות יחד זיכרונות מאביו, הרבי מסר לו את כתובתו החדשה והלה מיהר להגיע.

השיחה קלחה בנעימים.

ולפתע נפרצה דלת החדר ובפתח עמדו אנשי ה'ייבסקציה' ודרשו לערוך חיפוש אצל הרבי. לאחר שלא מצאו את מבוקשם, פנה אחד מהם לבשקוב ופקד עליו להיעמד לחיפוש. ובשקוב לא נשמע לו.

"שניאורסאהן כנראה איננו מעודכן בכללים, אך ב'ג.פ.או.' יודעים היטב שלפני חיפוש יש להציג צו חיפוש". אמר להם.

הללו שכל הנראה לא ידעו מי היושב מולם, פנו לכלות בו את כעסם במהלומות אגרופים. זה היה יותר מידי עבור בשקוב. הוא התפרץ בזעם, תוך שהוא הציג בפניהם את תעודותיו כאחד מראשי ה'ג.פ.או.'... "אתם תשלמו על כך ביוקר!" אמר בכעס. "כבר מחר תטופלו בחומרה...!"

חברי ה'ייבסקציה' עמדו דום, רק עתה החלו להבין את פשר המעשה. אך כנראה מאוחר מידי...

כך ניצל הרבי ממאסר והשליח להצלה היה לא אחר מאשר אחד ראשי ה'ג.פ.או.'...

מאת: ע. דינמען

הם קבעו להפגש כשעה לפני 'מנחה' בכניסה האחורית של מפעל העוגיות הנודע 'אפיקומן', לשניהם היו סימני היכר מובהקים, ובכלל הם נחשבו לצמד, ולכל מקום היו הולכים יחד. היכן שפגשת באחד, ידעת שמיד יצוץ השני...

סימן ההיכר של הראשון היה - משרוקית! בפה, ולשני היה 'מירס' תלוי בחגורת מכנסיו, שמותם החלו באות ש' וכינויים הנפוץ היה 'שמולע'ס'... כמו-כן שניהם התחרו ללא ניצחון ברור על גודל גופם למרות הפרש השנים שביניהם לטובתו של שלום...

***

- "הבאת איתך את הפתק מאבא שלך"? - לחשש שמוליק לשלום... - "בלעדיו לא ייתנו לנו לצאת עם השלל".

- "אל תדאג" הייתה התשובה "סמוך עלי"...

- "טוב, בא נכנס כבר..."

הם נכנסו, ושלום הוביל את שמוליק במיומנות לעבר המחסן הענק שבחצר המפעל.

***

לא הייתה זו הפעם הראשונה שבה הם במפעל, שלום, כבנו של מנהל המפעל, היה מגיע רבות בתור ילד עם שמוליק ל'השלמת ארוחה' ממחסני הענק בחצר המפעל... שם, ליד קופסת עוגיות פתוחה, על בטן לא ריקה... היו הם מתוועדים, לומדים ואפילו חולמים על היום בו יהיו ראויים לשמש בתפקיד המיוחד של 'ס/מג"ד' בקעמפ 'אורו של משיח'...

והנה.. היום הזה הגיע...

***

"איזה השגח"פ שחשבנו על זה - להתרים את אבא שלך על קופסאות עוגיות לקעמפ... נוכל לחלק לחיילים מצטיינים, ויהיה לנו אספקה של 'מזונות' במג"דיה... ו..."

- "זה שהכל!" - קטע אותו שלום - "שכחת שזה עוגיות כשרות לפסח"?

- "נכון, חבל... לא נוכל להחליף בזה את הביסקוויטים היבשים שצוות שור-הבר מוציא בבוקר"...

- "יבשים?! אתה ממש לא מעודכן... אולי נתקעת בקעמפ של ה'תרמפפו"ז.. מאז ש'צוות שור-הבר' נכנסו לתפקיד ב'אורו' אין יותר עוגיות יבשות ל'מזונות'..."

המהום קל היה התשובה...

- "אגב, מה סיכמנו בסוף אני המג"ד ואתה הסמג"ד?"

- "אני המג"ד!"

- "אבל אני יותר גדול..."

- "ואני יותר סמכותי!" - חתם שמוליק את הדיון...

- "לא משנה... מדובר על המשטח הזה, פה בצד... בא עזור לי למשכו..."

לאחר כשעתיים מלאות במאמצים, הצליחו 'שמולע'ס' להגיע לכניסה הראשית, ולאחר ששלום הראה לשומר פתק מאביו המאשר את הוצאת המשטח, יצאו והחלו לחשוב איך מגיעים לקמפוס...

והנה לפתע, הופיע אביו של שמוליק והציע להם 'טרמפ' לכיוון, עלו הם בשמחה והודו לה' על 'ההשגחה פרטית' המופלאה המלווה אותם...

"נו, 'שמולע'ס'" - פתח אבי שמוליק - "אולי תחזרו נקודה משיחה של הרבי שליט"א מלך המשיח כמנהג התמימים שיחי' כשהם עולים ל'טרעמפ'?"

פה אחד (זה של שמוליק, כמובן..) הוחלט, שיחזרו את הנקודה מקונטרס 'תורה חדשה', בה מחדש הרבי שליט"א מלך המשיח אשר שחיטת 'שור הבר' על ידי 'סנפירי הלוויתן' דומה להקרבת אליהו הנביא בהר הכרמל כ'הוראת שעה' שעליה לא דובר בתורה...

וכך מבלי משים (כשחצי מזכירים זה לזה שבסוף לא יישאר מה לחלק לחיילים) עברה לה חיש נסיעתם ומצאו הם את עצמם בפתח הקמפוס של הקעמפ הגדול בעולם"...

***

בעודם מתהלכים בכבידות לכיוון המג"דיה, עצרם הגנרל אלגזי והודיע שנקבע שהם יופרדו ולא יוכלו להישאר יחד בגדוד החדש, ושמוליק יצטרך לעבור לקב"ע...

בצער רב, סיכמו ביניהם 'שמולע'ס' שלנו, שבשנה הבאה, בקעמפ אורו אשר יהיה ברחבת 'הר הבית' בסמוך ל770, יהיו הם יחד בלא שיתנו לאי מי מהגנרלים להפריד ביניהם...

4 דברים שלא ידעת על...

הסמג"ד כץ

1. שלום סיים במהלך הישיבה קטנה את מסכת ברכות לפחות 5 פעמים...
2. שלום עמד בראש ההתרמה שערכו בחודש החגים - תשרי לטובת ארגון 'הכנסת אורחים' שבניו-יורק...
3. שלום לא פספס טבילה במקווה, אפילו יום אחד - מאז החלאק'ה שלו...
4. שלום מפענח את ראשי התיבות 'סמג"ד' - "סעוונסעונטי מקומנו, גלות דאלאי"...

4 דברים שלא ידעת על...

המג"ד ארבוב

1. שמוליק ניצח את הגנרל אלגזי בתחרות מי יצליח לישון יותר שעות במהלך ה'קעמפ'...
2. לשמוליק יש חברותא ב'הלכה' עם המ"פ מעדי אוריאן - נכון לעכשיו הם סיימו 'שו"ע אדה"ז', 'פסקי תשובות' ועוד...
3. שמוליק צורך הרבה קפה, במהלך הקעמפ, הגיעו כל יום 2 משאיות קפה, 1 עבורו ו1 לשאר הצוות והחיילים...
4. ימים מספר לפני הקעמפ שמוליק היה מח"ט בקעמפ למקורבים באילת

מדפדפים בדרכון
הצמד שלעולם לא ינתק.

איך הכל קרה...
המסע
לבית שלכם

מאת: שוך בך שלום.

כ"ח ניסן תש"פ משרדי ממשיכים להילחם מחלקת אסיפות 1:34 לפנות בוקר

האור נדלק ורעשי כיווני הגברה נשמעו. בזה אחר זה נכנסו אנשי המשרד לחדר הישיבות והתיישבו איש איש במקומו. בשעה 2:00 בדיוק נכנס מנהל המשרד מלווה בסגנו והתיישב בראש. דממה מוחלטת שררה לארבע שניות, עד שהמנהל פתח את דבריו:

"הזמנתי אתכם היום כי אנחנו חייבים לעשות משהו בשביל החיילים המסורים שממשיכים להילחם ללא לאות להבאת הגאולה!" - נשמע הקול בעוצמה מהבוקסות. כל הנוכחים הנהנו בראשם לאות הסכמה. ומיד החלו בפעולה - עלון ממשיכים להילחם חגיגי ומוגדל לחודש אייר!!!

א' אייר תש"פ משרדי ממשיכים להילחם מחלקת דפוס 11:27

"כל הכבוד!" - שיבח המנהל - "העלונים מוכנים, עכשיו הם יכולים לצאת לדרך לחיילים שבבית. כעת נבחר לנו אנשים שיתורו את ארץ ישראל לאורכה ולרוחבה, למען הפצת העלון החשוב ולמען החיילים היקרים".

למחרת בבוקר –

בבוקר השכם יצאו לדרכם הנהג ומלוהו שנבחרו למשימה המיוחדת חבושים מסכות וכפפות ומצויידים בחומרי חיטוי. וזה מה שהעלנו מראיון קצרצר שהצלחנו לערוך עימם באמצע עצירה בתחנת דלק במטולה:

יצאנו לדרך מהעיר שדרות הסמוכה לעיר עזה משם יצאנו דרומה לערד החמה, שם פגשנו שיירות גמלים ובדואים. כשהגענו ליעד שבו היינו אמורים להניח את החבילה יצאנו מהרכב. ואך פתחנו את הבגז' להוציא את העלונים, לפתע ראינו בדואי שמנסה ברוב חוצפתו לגנוב לנו את הרכב! זינקנו עליו כחיילים מאומנים, קשרנו אותו ושחררנו אותו רק אחרי שידע את כל 7 מצוות בני נוח בעל פה ישר והפוך. ואחרי שהבטיח שלא יעשה זאת שוב...משם חזרנו על עקבותינו לכיוון המרכז.

נסענו ונסענו כשברקע התנגן לו השיר של משפחת סוויצ'. וכשהתחלנו לפזם לעצמנו את הסיסמה של צוות שור הבר לפתע מצאנו את עצמנו מול שור ענק וזועם שועט ורץ לכיווננו...! הנהג המיומן שלנו ברוך ה' לא איבד את קור רוחו, ותמרן בין רגליו של השור. ואחרי הכרזת יחי עוצמתית, הצלחנו לעבור את השור בהצלחה.

כשהתקרבנו למרכז והיינו במקום קצת יותר מיושב בבני אדם ולא בשוורים ושאר מרעין בישין ומבישין. היינו צריכים לשכור רכב חדש, מכיוון שעד עכשיו השתמשנו ברכב שבדיוק נגמר לו התוקף...

הגענו לחברת ההשכרה הידועה: "רכב בן אוטו". וכמובן אחרי שפקיד הקבלה קיבל כרטיס משיח ליד וכפשוט אחרי שאמר לנו שהוא הניח תפילין היום... ניגשנו למגרש החנייה ולאחר שהסברנו לו לשם מה אנחנו צריכים רכב הוא מיד התלהב! ונזכר שבשנה שעברה הוא היה בפארק הנחשונית בעת שחיילי הקעמפ הגדול בעולם היו שם. והוא זוכר את החיילים החסידים שבלטו לו בהנהגתם החסידית והעדינה. ובעיקר הוא זוכר את התפילה מלאת החיות שהתקיימה אח"כ מחוץ לפארק (ממש קידוש השם). ולכן הוא החליט לתת לנו רכב גדול ומרווח במחיר של אופניים חשמליות (!) למען המטרה המיוחדת הזו.

העמסנו את העלונים על הרכב מתחנת האוטובוס שהם המתינו לנו שם בשלווה, תחת שמירה הדוקה של חייל חסיד ושמח שהמתין לאוטובוס שלו ושמח לשמור לנו על העלונים עד שנשוב עם הרכב החדש. והתחלנו לשעוט על הכביש ולנסוע בין ערי המרכז ומשם המשכנו לכיוון ירושלים והרי השומרון שם פגשנו הרבה ערבים...

והחלטנו לעצור ערבי אחד ולשאול אותו כמה שאלות. והרי פרוטוקול השיחה לפניכם:

אנחנו: "יא חאווג'ה! תעל להון". (אדוני, בא לכאן)

ערבי: "אהלן וסהלן! מרחבה אל שומרון!" (שלום וברכה! ברוכים הבאים לשומרון)

אנחנו: "האם אתה מכיר את הרבי שליט"א מה"מ?"

ערבי: "בטח! שו אנא מג'נון?! (מה אני טיפש?!) בזכותו אני חי היום!"

אנחנו: "מה אתה אומר! למה, ממה הוא הציל אותך?"

ערבי: "מה זאת אומרת?! אינוהו הראיס! הוא נשיא הדור! וממנו מקבלים חיות ואני מחכה בכל יום שהוא יבוא".

אנחנו: "מאיפה אתה יודע את כל זה, אתה לומד דבר מלכות?"

ערבי: "ככה אמרו לי החיילים של 'אורו של משיח' עם הדגלים הצהובים".

אנחנו: "תאמר לנו דבר טוב שאתה עושה לקירוב הגאולה".

ערבי: "מה זאת אומרת 7 מצוות בני נוח! וגם כל החברים שלי עושים את זה"

אנחנו: "למה אם אפשר לשאול?"

ערבי:" שו ראיס איחכי אנא עבד!!!" (מה שהנשיא אומר אני עושה!!!)

המשכנו בנסיעה ובאמצע אחת מעליות השומרון המפותלות הרכב נתקע באבן גדולה שלא שמנו לב אליה והרכב פשוט התהפך על צדו...! לא ידענו מה לעשות. יצאנו מהרכב ודבר ראשון, התלנו לרקוד - כי צריך להיות בשמחה על כל מה שה' עושה אתנו. ואחר כך הכרזנו את הכרזת הקודש 3 פעמים וקיבלנו כוחות והפכנו את הרכב בחזרה והתחלנו לנסוע.

אך משום מה, הרכב לא בדיוק רצה לנסוע. יצאנו שוב וקלטנו שהגלגל מפונצ'ר... כמובן שלא נכנסנו לייאוש, כי הכל בהשגחה פרטית. אבל מה עושים עם רכב מפנצ'ר והפנצ'רייה הקרובה במרחק שעה נסיעה???

משום מקום נחת עצר לידנו ג'יפ ובו אותו ערבי שראיינו לפני כן. והוא נתן לנו במתנה את הגלגל הרזרבי שלו - "בגאולה אנו נשרת אתכם ואני מתחיל לחיות גאולה כבר עכשיו..." - ככה הוא אמר.

המשכנו לכיוון הצפון ואיך לא כמובן לעיר הקודש צפת תובב"א במהרה וימינו אכי"ר ובצפת איך לא לישיבה הקדושה והגדולה בעולם של כל המפקדים החסידים של קעמפ 'אורו של משיח' לצערנו הישיבה הייתה סגורה עקב השגחות פרטיות שה' עושה בעולם. ובצפת סיימנו (בינתיים) את הסיבוב של העלון הנוכחי.

בחזרה למרכז חשבנו לעצמנו - איך יכול להיות שהרבי עוד לא התגלה אחרי הסיבוב הזה??? והחלטנו שמהסיבוב הזה אנחנו יוצאים בהחלטה לעשות הכל לפעול את התגלותו המידית של כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א!!!

חזרנו לשדרות, ואז קיבלנו איתות ממכשיר הקשר שיש עיר שפספסנו בדרך. כדרוכים וערוכים לכל תרחיש (כפי שראיתים ממהלך המסע) זינקנו לעבר הרכב ושעטנו לעבר היעד בשמחה רבה!

השעה הייתה מאוחרת מאוד. ולפתע אנחנו רואים דמות נמוכת קומה מסתובבת בין הבתים במהירות רבה. עכבנו אחרי הדמות, ואחרי כחצי שעה של מעקב גילינו להפתעתנו (בעצם זה לא הפתעה זה ברור מאליו) שזה לא פחות מאשר חייל מהקעמפ שמחלק ערכות מיוחדות שיצאו מטעם ניידות חב"ד באה"ק (דרך אגב הם היו ערכות מדהימות) בבתים של ילדים, שגם הם יוכלו לקיים את ההוראה של הרבי להשתתף בתהלוכת ל"ג בעומר.

משם חזרנו בחזרה למשרד והלכנו לישון שנת ישרים בתקוה וצפייה ואמונה שהרבי שליט"א יעיר אותנו עם קול השופר ויוליכנו קוממיות לארצנו, יחד עם 077 ובית המקדש כשהם מחוברים תיכף ומיד ממש!

אוהב אתכם ומצפה לראותכם בקעמפ הקרוב בגאולה עוד השנה וכבר לפני כן.

הדרך לתורה

בנתיב המהיר עם מענדי זאב ומענדול

מאת: יחיא קדמוני.

זאב: לחיים חיילים! לחיים! קבלת התורה שמחה ופנימיות.

מענדי: מה אתה אומר מענדול? נכון זה כיף לחזור לחיילים שלנו?

מענדול: בוודאי, לחזור להתוועדויות היפות שהיו לנו בקעמפ, אין דבר יותר גאולתי מזה.

מענדי: אתם יודעים מה? אני בדיוק עכשיו עליתי על הנקודה המרכזית של חג מתן תורה.

זאב: נו הבה ונשמע.

מענדי: אני תמיד שאלתי את עצמי, למה מתן תורה היה דווקא בחודש סיון? למה לא בחודש תמוז למשל?

מענדול: זה ברור למה. בחודש תמוז הרבה יותר חם מאשר בחודש סיון.

מענדי: נו? ואז מה?

מענדול: ואז כל העוגות גבינה ימסו בחום.

זאב: אוייש, מענדול תפסיק לקשקש, הרי המנהג לאכילת מאכלי חלב נתקן כעבור הרבה שנים.

מענדי: אני יגיד לכם למה. לפי התורה, מהו החודש הראשון?

מענדול: חודש ניסן.

מענדי: ומהו החודש השלישי?

זאב: חודש סיון. אבל מה זה קשור?

מענדי: קשור וחצי! הרבי מלך המשיח שליט"א מסביר שהמספר 3 זה המספר שמבטא את התוכן של התורה. ע"י התורה אנחנו יכולים להתאחד עם הקב"ה בעצמו וזה מתבטא במספר 3.

מענדול: לי יותר מתאים 1 - אחד אלוקינו!

מענדי: כאשר אנחנו רוצים להוכיח שאנחנו מאוחדים עם הקדוש ברוך הוא, זה רק כאשר ישנה כביכול עוד מציאות שמתנגדת לה' ועם כל זאת אנחנו נשארים מאוחדים עם ה'. כי אם רק אנחנו בעולם אז לא חכמה להיות מחוברים לה'

זאב: אוקי, אז יש שתי מציאויות. למה 3?

מענדי: הרבי מסביר שישנם שני סוגי אחדות - יש אחדות שבה אנחנו מבטלים את המתנגד. אבל יש אחדות יותר נעלית שבה גם המתנגד הופך להיות חלק מאתנו. המספר 2 מבטא שהמתנגד כבר לא מתנגד, אבל הוא לא הופך להיות מחובר לה' באמת. אבל המספר 3 מבטא שנהיית פה מציאות חדשה משני הדברים יחד וזו אחדות אמיתית!

זאב: ומה הקשר למתן תורה?

מענדי: אחדות זה הדרך לתורה!

מענדול: אתם יודעים? מקודם דיברנו על חום, נזכרתי במשהו.

זאב: כן, נזכרת בעוגת גבינה. איך אני רעב...

מענדול: לא העוגה! משהו מאד מהותי במתן תורה.

מענדי: אין דבר יותר מהותי מהמספר 3.

מענדול: האמת מתמטיקה פחות התחום שלי, אני מדבר על המקום שבו ה' נתן לנו את התורה.

זאב: נו? כולם יודעים, ה' נתן את התורה במדבר על הר סיני.

מענדול: נכון מאד. אתם יודעים אבל למה ה' נתן את התורה דווקא שם?

זאב: גם זה כולם יודעים, כי הר סיני היה ההר הכי אגס! סליחה, ענו.

מענדול: לא זה, אני מתכוון למדבר, למה התורה נתנה דווקא במדבר? למה לא בכיכר העיר או במקום אחר שהוא לא כזה נידח כמו מדבר?

מענדי: מה זאת אומרת? הם היו במדבר כשהם יצאו ממצריים, לך תמצא כיכר במדבר...

הדרך לתורה

בנתיב המהיר עם מענדי זאב ומענדול

מענדול: ואז מה? ה' לא יכול היה לתת להם את זה מיד כשיצאו ממצריים לפני שנכנסו למדבר? או אחרי שהם עברו את המדבר לפני הכניסה לארץ?

זאב: שמעתי פעם את התשובה, בגלל שמדבר זה מקום הפקר שאין עליו בעלות, אז גם התורה היא של כולם וכל מי שרוצה לקחת אותה יבוא וייקח.

מענדול: נכון מאד זאב, אבל נחשוב יחד. הרי למדבר יש עוד מאפיינים חוץ מזה שזה מקום הפקר - מדבר זה מקום שבו אי אפשר להשיג לא אוכל, לא שתיה, לא בגדים, לא תכשיטים, לא...

זאב: לא עוגת גבינה.

מענדול: דיי כבר עם העוגת גבינה!!

זאב: אתה התחלת עם זה...

מענדי: הוא צועק על עצמו... לא עליך.

זאב: למה על עצמו? אני אמרתי עכשיו.

מענדי: הוא עצבני על עצמו כי הוא התחיל עם זה.

מענדול: אז מדבר זה מקום שבו אי אפשר להשיג כלום, ואיך זה קשור למתן תורה?

זאב: תסביר בכבוד.

מענדול: אז ככה. מענדי, אתה זוכר שהגנרל שולם ביקש ממך להיות קצין?

מענדי: זוכר, זה היה בישיבה בצפת כמה שבועות לפני הקעמפ.

מענדול: אתה זוכר מה אמרת לו בהתחלה?

מענדי: בהתחלה אמרתי שאני לא רוצה כי זה המון, המון, כאב ראש. להשיג את כל הפרסים, השלטים והמוצגים. ובכלל לארגן את כל זה.

זאב: ומה היה בסוף?

מענדי: הוא התוועד איתי על זה שהרבי הוא מנהל את העולם, ואנחנו צריכים לארגן הכל מתוך ביטחון שהרבי ידאג לכל ההוצאות, וזה מה שהיה בסוף.

מענדול: אז כמו שאמרת שהיה לך בהכנות למלחמה, ככה גם כשלומדים תורה. לפעמים היצר הרע מנסה לבלבל אותנו שקודם כל אנחנו צריכים לדאוג לצרכים והפינוקים שלנו, ואחר כך לשבת ללמוד. ולכן מלמד אותנו חג השבועות שהתורה נתנה דווקא במדבר, ושם אי אפשר להשיג כלום. זאת אומרת שאנחנו צריכים ללמוד תורה בלי לחשוב על הצרכים הגשמיים, כי אותם ה' ידאג להביא לנו. ביטחון בה' זה הדרך לתורה!

זאב: יפה יפה.

מענדי: נו זאב, אולי גם אתה תתוועד אתנו על חג השבועות?

זאב: בשבילכם אני הכנתי משהו מאד מיוחד לומר לכם.

אתם זוכרים מה היה הפרצוף שאתו הסתובבתי הכי הרבה בקעמפ?

מענדי: פרצוף כרית נוצות טווס!

זאב: אמנם אין לי נוצות על הפנים, אבל הייתי עייף, ומה זה מזכיר לכם בנוגע לחג השבועות?

מענדול: את זה שעם ישראל הלכו לישון בלילה שלפני מתן תורה.

זאב: שאלת את עצמך פעם למה הם הלכו לישון? הם הרי חיכו למתן תורה בכיליון עניים, אז איך הם בכלל הצליחו להירדם?

מענדי: צודק, אני במקומם לא הייתי מצליח אפילו לשכב על מקום אחד.

זאב: הרבי מסביר שעם ישראל ידע שכאשר הולכים לישון הנשמה עולה למעלה ומתחברת עם ה', אז הם רצו שלפני מתן תורה הם יתחברו עם ה' בצורה הכי טובה שיכולה להיות.

מענדול: זה תירוץ טוב לגנרל למה איחרתי למסדר...

א: אז למה ה' העיר אותם? אם זו הייתה שינה נעלית?

ג: שאלה מצוינת. הרבי מסביר שכל החידוש של מתן תורה הוא לחבר את האלוקות בתוך העולם, ולא לברוח מהעולם. ולכן ה' לא רצה שעם ישראל ילכו לישון, הוא רצה שעם ישראל יעבדו ויפעלו בתוך הגוף שלהם ולא מחוצה לו. ומזה אנחנו לומדים שצריך לעבוד בתוך הדברים הגשמיים שבעולם ודווקא שם לעשות לה' דירה התעסקות עם העולם זו הדרך לתורה! כי... הייי? מענדי ומענדול?! מה קרה לכם?! מה נרדמתם?! אמרנו שלא נרדמים?!

אז וגם עכשיו

בתיבת הדואר האלקטרוני של משרד 'ממשיכים להלחם' התקבלה התכתבות בין חייל מקעמפ 'אורו של משיח' לבין יהודי מיוצאי מצרים. **חשיפה!!**

מאת: נ. דשן.

לכבוד החייל החסיד מענדי בן פיצ'ע לבית המזרחי דמן כפר גבעתי:

שלום עליך! ואף עלי השלום!
מה שלומך? ומה שלום אחינו כל עם ישראל בכל מקום שהם? איש על מקומו יבא לשלום וחיים!
אין אתם כמונו - "צבאות ה' " אשר הוציא ה' מארץ מצרים בידו החזקה ואנו כולנו יחד כאחד ובמקום אחד. אבי שיחי'ה אמר לי כי צדקה עשה ה' עמכם שפיזר אתכם לבין האומות. וכך אתם מעלים את העולם כולו ומכינים אותו לגילוי כבוד ה' בגאולה שתהא כימי צאתנו מארץ מצרים.
אך מה אאריך בדבר הגלוי וידוע לך... בזה הכתב אספר לך את מראה האלוקים אשר 'עיננו ראו ולא זר'. הלא הוא מעמד קבלת התורה הקדושה, שלשמה התכוננו רבות ובשלה יצאנו ממצרים ערוות וזוועת הארץ.

ה' משמים הופיע עלינו בענן קדשו עם רבבות מלאכיו וקשרו הם לראשינו כתרים, על אשר הסכמנו בדעתנו לקבל את התורה. אחר שה' יתברך חזר על כל העמים אשר סביבותינו ושב־סביבות עצמם ושאלם האם יקבלו את התורה, וכל אומה לא יכלה להתאים עצמה לתורה. לא ה'זמזומים', לא ה'כסלוחים' ואף לא ה'כפתורים' היוצאים מ'כפתור'!

וכך התכוננו לנתינת התורה על ידי ה' יתברך בעצמו ולא על ידי שום שליח וממוצע וממוצא. אך בהגיע רגע האמת, גופינו לא יכול היה להכיל את נשמתנו ואת הגילוי הנעלה שבא מאתו יתברך ממש. ונשמתנו פרחה!!! עד שהחזירה לנו ה' אותה ב'טל שעתיד להחיות בו את המתים' בגאולה.
וכך אירע בשנית, עד אשר ביקשנו שמשה יאמר לנו מפי הגבורה. וכך שמענו אנו את עשרת הדברות.
ובאתי לשאול ממך ולהבין דבר עצה: מפני מה ה' אמר לנו - "אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים" ולא אמר לנו - "אנכי ה' אלוקיך אשר בראתי שמים וארץ" שכן זהו פלא ונס (לא של קפה) גדול יותר מיציאת מצרים.

משתוקק כמה, לתשובתך צמא.
כפי שרק חייל באורו של משיח יכול להשיב.
סוסי בן אליסף למשפחת השאולי משבט שמעון.

לכבוד הרצה"ג נו"נ אי"א סוסי בן אליסף למשפחת השאולי משבט שמעון:

עליך ובעיקר עליך השלום!
התרגשות עצה אחצתני בעת שמישתי את מכתבך. ואשאיר לך לשאר מה הייתה תחושתי כאשר קראתי את מכתבך בפועל ממש...
ברוך ה' כל בית ישראל חיים ונושמים ומשתדלים ללכת בדרך רבינו ומורינו כ"ק אד"ש מה"מ (בהצדמנות אבאר את משמעות 'ראשי התיבות' הללו).
ובאשר לשאלתך אקדים ואומר כי אולי בסדר הדורות אתה הראשון ששואל שאלה צו. אך כמה מגדולי ישראל כרבי אברהם בן עצרא (לא, הוא לא בן של הסמג"ד הנודע...) ורבי יהודה הלוי. ומכיוון שצו שאלה בתורה, אצ יש לה מקום והיא חלק מתורת אמת! אצ בתורה שבעל פה ששם נשאלה שאלתך מתן תורה מתחיל ב"אנכי ה' אלוקיך אשר בראתי שמים וארץ".

וכעת תשאל למה מתן תורה לא מתחיל בגלוי בתורה שבכתב ב"אנכי ה' אלוקיך אשר בראתי שמים וארץ"? לשאלה צו אקדים תחילה: הכוונה בבריאת העולם ובמתן תורה צה בשביל עם ישראל. וכך כל דבר שב־עולם מטרתו אחת – בשביל עם ישראל. שכן עבורנו נברא העולם ובנשמותינו ה' נמלך תחילה טרם בריאת העולם. ואי לכך, גם מצרים צה בשבילנו בני ישראל. והמטרה במצרים, שאנו בני ישראל נצא מהמצרים וההגבלות ומהשעבוד והעבדות לכל עניני העולם. כדי שבעולם הצה יתגלה ש"כי לי בני ישראל עבדים" ואנו לא משועבדים לשום דבר בעולם אלא רק לה' ואנו מעל הגבלות העולם.
ולכן מתן תורה מתחיל ב"אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים". כי על ידי התורה אנו יוצאים מארץ מצרים – מהגבלות העולם. ובכל שנה נמשך לנו מחדש הכוח לכך בחג השבועות ובכלל בכל יום מחדש.

שמחתי להיות לעצר.
מענדי בן פיצ'ע לבית המצרחי דמן כפר גבעתי.

גם הם היו חיילים

הנג"ד שמוליק ארבוב

הנג"ד מענדי גורן

הגנרל שולם ליפש

הנ.ל. אברהמי אורן

המפקד ישראל אלורו

לחיות עם הזמן!

ו' סיוון א' דחג השבועות ה'תק"כ –
הסתלקות כ"ק רבי ישראל הבעל שם טוב ומנוחת כבודו במז'יבוז'.

י' סיוון ה'תרצ"ב –
חתונת הרבנית שיינא בת אדמו"ר הריי"צ עם הרה"ח ר' מ"מ הורנשטיין הי"ד.

י"א סיוון תרפ"א –
חתונת הרבנית חנה בת אדמו"ר הריי"צ עם הרה"ח שמרייהו גוראריה.

י"ג סיוון תר"ס –
חתונת כ"ק הרה"ח לוי יצחק שניאורסאהן עם הרבנית חנה הורי כ"ק אד"ש.

ט"ו סיוון תרפ"ז –
כ"ק אדמו"ר הריי"צ נאסר בבית הסוהר שפאלערנע.

כ' סיוון תרס"ב –
ישיבת תומכי תמימים בליובאוויטש נסגרה בפקודת השלטונות.

מבזקים

חדשות ועידכונים לחיילי הצאולה!

מאת: אלתר מזרחי

בעוד כולם עדיין עסוקים בלתלוש את המסכות שנשארו על פניהם עוד מפורים, הצוות המסור שלנו לא בזבז זמן מיותר. ולכן מיד לאחר שראש הממשלה התיר להתכנס יותר מ770 קילו גרם, התאספו יחדיו כל הקודקודיים של הקעמפ הגדול בעולם, על מנת לדאוג שהקעמפ השנה יהיה הקעמפ הכי מוצלח, הכי טוב, הכי כיף, הכי חוויה, הכי אקטיבי (מה זה בכלל . .), הכי מאתגר, הכי סוחף. ואם תשאלו "גם שנה שעברה אמרתם את זה?" נכון, אבל השנה זה באמת . .

נו, אז למה אתם מחכים? רוצו להירשם! אתם שואלים איפה? שאלה טובה . .

חשיפות על קעמפ תש"פ.

מקום האסיפה לא פורסם, אשר על כן נבצר מאתנו להכניס לשם מכשיר הקלטה מבעוד מועד. אבל פרטים קטנטנים שהודלפו כן הספקנו לשמוע, והרי הם לפניכם:

1) השנה הקמפוס יהיה גדול מכל שנה, כדי שאם נצטרך לשמור על מרחק של 2 מטר בין אחד לשני, נוכל לעשות זאת בקלות.

2) חייל שלא ישמע לאחד מכללי הברזל של הקעמפ, מצפה לו עונש יצירתי ביותר: בידוד של שבועיים בחדר של הצוות הטכני.

3) צוות המטבח הוסיף מאכל מיוחד לתפריט: מקרונה, זה כמו מקרוני אבל בסגנון של קעמפ.

מתגעגע לימים הטובים

מאת: ש. בן יוסף.

ד"ש ב770

לכבוד החייל החסיד: שניאור.

מה שלומך? לומר שאני מתגעגע אליך זה שקר, כי אני יותר מזה!

רציתי לשתף אותך בחוויות אשר אנו חווים כאן אצל הרבי. במטרה שלא תחיה את התחושות הללו לבד, אלא תעביר אותם הלאה ותשפיע על כל הסובבים אותך, כראוי לחייל ב'אורו של משיח'.

ישבתי ללמוד על ספסל מול 077, עיני נשואות למקום הקדוש בעולם... כבר חודשיים שלא זכינו להיכנס אל הקודש פנימה.

מפקד באורו של משיח, אמונתו איתנה. ועל כן מונח אצלו בביטחון גמור, שיותר מזה לא ניתן לקרות. כעת הרבי עומד להתגלות!

תוך כדי הרהורים ומחשבות על כך שהנה זה בא, נתן לי הגנרל יוספי טפיחת שכם חזקה. "ניסים, אנחנו באמצע ללמוד! אתה לא איתי".

מיד התנערתי ממחשבותיי, והמשכנו בלימוד בדבר מלכות השבועי.

לא עבר רגע אחד ופתאום רץ לכיוונינו המ.ל. מזרחי סוער מהתרגשות.

"מענדל'ה, מה קרה? הרבי התגלה?"

"לצערי עוד לא זכינו", אמר לנו "אבל לפי ההתפתחויות, אין ספק שזה מה שעומד לקרות!"

"ספר מענדל'ה! מה ההתפתחויות?" זעקנו במתח.

מענדל'ה היה מרוגש, קשה היה לו לומר את הדברים. פניו זהרו מאושר. לאחר כמה רגעים החל לספר בהתרגשות:

"שמעתי שככל הנראה בעוד כמה ימים יפתחו מחדש את 077 לתפילה!!"

לא האמנתי למשמע אוזניי. הרגשתי שאני נמצא בעיצומו של חלום...

"כן! עומד להיפתח!!" זעק מענדל'ה.

לא יכולנו לעצור את ההתרגשות הגדולה שפקדה אותנו באותו הרגע. פשוט רקדנו, לא הצלחנו להירגע. הרגשנו שאנו מקבלים חיים חדשים...

כיצד זה יקרה לא ידענו. בטח יהיו הגבלות מסוימות... אך את העובדה שמקום המקדש ייפתח שוב מחדש, כלום לא ישנה..

למחרת קיבלנו את ההודעה הרשמית: "077 ייפתח לכבוד שבת!"

ככל ששבת התקרבה השמחה גברה.

והנה יצאה ההודעה על הסדר בו יתרחש המאורע:

"בעז"ה מדי יום תיערך הגרלה בין קהל התמימים, מי אלו שיזכו להיכנס להתפלל בצלו של נשיא הדור..."

קיבלנו את ההודעה בהתרגשות ולא ניתן היה להסתיר את המתח למי תינתן הזכות...

והנה פנה יום ולמחר יפתח היכל האדון.

במוחי ריצדו המחשבות בסקרנות: למי תינתן האחריות לייצג את כל העם אצל מלך המשיח בהיכל המלכות?...

והנה שמות הזוכים...

לא האמנתי למשמע אזני, דמעות של התרגשות זלגו על לחיי... זכיתי בגורל!!

צוות הקעמפ לומדים בשקידה והתמדה

השמחה

לא ראתה גבול.. למחר אזכה למשאלת חיי.. להיכנס ל077!!!

בלילה, לא עצמתי עין אף לרגע... ההתרגשות גברה בי יותר מאי פעם..

בבוקר, הרגשתי משהו מיוחד, הרגשה לא מובנת כלל... היום זה עומד לקרות!! לא יכולתי להתאפק. עמדתי על יד דלת הכניסה והמתנתי בתשוקה.

והנה אני רואה מרחוק את הגבאי מתקרב ובידו צרור מפתחות גדול...

ראשי לא פסק ממחשבות, אני עומד להיכנס אל הקודש פנימה אחרי חודשים של צימאון עז...

והנה, הדלת נפתחה... רגליי צעדו באיטיות, ליבי דפק בחוזקה, זיעה קרה כיסתה פני וצמרמורות הרעידה את כל גופי. ההתרגשות הרקיעה שחקים ולא יכולתי לעצור את הדמעות שפרצו מרוב התרגשות...

והנה אני ניצב בשביל המצומצם, ממתין בצימאון לכניסתו של הרבי שליט"א מלך המשיח לתפילה. לא יכולתי שלא להוציא מפי ברכת "שהחיינו" בשם ומלכות..

עם לב סוער נסחפתי לשירת ה'יחי' הנצחית ומליבי פרצה זעקה של בן - רעבע! רוצים התגלות!!

שלך: המשקיף ניסים.

עשרת היסודות

10 האנשים שעשו את הקעמפ!

מאת: מ. סגן.

הגנרל שולם ליפש

אמנם הוא היה גנרל, אך בתוך תוכו
מנהל לימודים הוא נשאר,

את הצוות בבוקר ניסית להעיר, אך
תוך שניה נשאב ל"פארבריינגען"
מזהיר.

שולם, שולם, גנרל מושלם היית, רק
למה במלחמה ניקוד לא נתת?!

המ.ל. יוסי אקסלרוד

נראה שהוא המ.ל. הכי צעיר, אך איש
לא יחלוק שהיה "נר להאיר".

כל פעם שעלה לדבר חיות בנו החדיר,
וגאולה ממש הרגשנו באוויר.

יוסי ממשיך מסורת המשפחה,
להתעקש עד בא הגאולה!

המ.פ. מענדי אלטבוים

בזכותו החפ"ק תמיד היה מסודר,
מענדי הוא באמת איש נהדר.

מ"פ אהוב היה ונשאר, אך לתפקיד
'השופט המפחיד' לא מחובר.

מפיק דגול ואיש אשכולות, מאחורי
הקלעים פועל הנפלאות.

המג"ד מענדי גדסי

תמיד ניצב בפה עם משרוקית, נראה
אותך מנסה אותו להצחיק.

את רגעי הקעמפ לא פספס לתעד
במירס, ואם עצבנת אותו מצאת את
מי להתפיס_!

המג"ד גדסי הבלתי מנוצח, בשנת
הקבוצה עלה והצלח!

שלום בער פיזם

על צוות "שור הבר" ניצח ביד אומן,
"ומה נאכל בסעודה הזאת" צעק כל
הזמן.

מפקד, גנרל, מג"ד, מ"פ, ואפילו מנהל
לימודים, יכול להיות הכל הלוואי גם
אנו יכולים.

שלום בער פיזם כפיים מברוק!
ב"אורו" השנה מ"פ אתה בדוק.

עשרת היסודות

10 האנשים שעשו את הקעמפ!

הקצין גרשל"ה גוצל

קצין שעשה הכי הרבה בלגן מכל השנים, אכן בגלל זה היה אהוד על החיילים!

קצין במלחמת הצבעים רצה גם להיות, ואכן זכה לעשות זאת באמצאות פניו האדומות!

חייל באורו כבר מכיתה ב', אם אני לא טועה היה זה בשנת תשס"ט.

המפקד אברום סיגמן

עם רובה מים הגיע לקעמפ, תמיד אתו ניצב ראשון על הפרקט.

בטיולים באוטובוס מס' 5', תפס פיקוד והרים את המורל אש!

אברום, אברום, המפקד המשלם! עם מענדי סגל כבר שנתיים אתה הופך את העולם!

הקצין אברהם חזן

הכוח והחיות שלו הם סמל ודוגמא, משתמש איתם תמיד לכל דבר שבקדושה.

אמנם במלחמה הפסיד אך את שמחת הגאולה לחיילים הבאת.

אברהם, אברהם, המפקד התותח! לכל הקעמפ היה ממש כמו אח!

המפקד שניאור רמות

האיש שעליו נכתבה ההגדה, הגיע ישר מהודו הרחוקה.

חצי מ.פ. ומערכוניסט מוצלח, יחד עם אחיו מהמטבח.

הלוואי והייתי בסיירת שלו תדיר, כי באמת שניאור מפקד נדיר!

המפקד שמואל סינגאווי

מפקד אהוב כולם יודעים שהיית, אך "כמנהל מלחמה" תמיד הסתתרת.

המנון מטורף יצרת וכתבת, אך לצערנו הרב במקום שני זכית.

שמואל היקר באמת שאתה חסיד, עם החיוך שעל פניך תמשיך להתמיד.

הניסיון האחרון
מגיעים לאמריקה

מאת: אייל כרמל.

צלליות השניים נראו באופק. גודלו של כלי השייט העיד כי לא בא ממדינה סמוכה כחבריו שוכני הנמל - הזאטוטים ובעלי המפרשים. לא קשה היה להבחין כי זהו הזוג המדובר, הדרת פני האיש אמרה הכול. חברי המשלחת הנרגשים הגשימו את חלומם הטרי לחזות בפני הדמות המסתורית שרק הלילה נודע מי הוא באמת ומה הם ידיעותיו.

***

סיפורנו התרחש בעת מלחמת העולם השנייה, ה'נאצים' ימ"ש פלשו למדינות אירופה וכבשו כל חור. היעד הבא שסומן במפה היה פריז - בירת צרפת. כיבושה ייחרט כניצחון לדורות בתולדותיה של התנועה. כל דל דעת שעוכב אחר המתרחש מבחין כי לא הם שיגאלו אותו ואת משפתו לעולם טוב יותר וכל בר שכל אשר עיניו בראשו עשה הכול - בכדי להתרחק מהזירה הבוערת.

ראשי 'אגודת חסידי חב"ד' בארצות הברית פעלו רבות למען הצלת הרבי הריי"צ - מנהיג העם היהודי ולמען משפחתו. ואכן לאחר מאמצים רבים הושגו 'אשרות יציאה' מאירופה וכן 'ויזה' לארצות הברית. אך לצערם המאמצים להשיג 'ויזה' לביתו ולחתנו עלו בתוהו.

עם בוא הרבי הריי"צ לארצות הברית, לא פסק לדאוג לצרכיהם הרוחניים והגשמיים של הזוג הצעיר שנותר באירופה וכן לניירות הנצרכים בעבורם, על מנת להגר במהירות האפשרית לארצות הברית .

***

באותה העת קבלו בני הזוג מצרפת - הרבי והרבנית - מברקים רבים מהרבי הריי"צ, ביניהם תכנית היציאה ממדינת צרפת שאף היא החלה להיפקד כמוקד שפיכת דמים. עקב הסכנה המברקים נשלחו בחשאיות ונשלחו ונרשמו ליהודי תושב ניס 'אברם'.

רבים מהיהודים נהרו לעבר הערים הדרומיות של המדינה, בהן היה שקט יותר ונקל לתכנן את הצעדים הבאים. גם הרבי והרבנית עשו דרכם דרומה לעיר 'וישי', כשבתרמילם הצנוע טלית ותפילין ומעט חפצים אישיים. מספר חודשים לאחר מכן התיישבו בעיר 'ניס' הממוקמת גם בדרום צרפת.

לאחר לחצים רבים, בחול המועד פסח תש"א, התקבלו ה'ויזות' המיוחלות ומיד נרכשו בעבור הרבי והרבנית כרטיסי הפלגה לפורטוגל וכן 'ויזות מעבר', שם המתינה להם ספינה שעושה דרכה לאמקירה בעוד מספר שבועות.

בבואם 'פורטוגלה', טרם עלייתם לספינה ה'גואלת' לניו יורק, התקבל מברק בהול מהרבי הריי"צ בו הורה שלא יעלו על הספינה הקרובה, כי אם על הספינה הבאה שתצא רק בצהריים. ואכן, בצהרי י"ז בסיון יצאו הרבי והרבנית את פורטוגל בספינת 'סורפא פינטא'. לאחר זמן נודע כי הספינה הראשונה נלקחה לשבי בידי האיטלקים, דבר שגרם להצלה ברורה של הרבי והרבנית.

***

צלליות השניים נראו היטב באופק הנמל האמריקאי. גודלו של כלי השייט משם ירדו הרבי והרבנית העיד כי לא בא ממדינה סמוכה כחבריו שוכני הסיפון - הזאטוטים ובעלי המפרשים. לא קשה היה להבחין כי זהו הזוג המדובר שהופקד עליהם מפי הרבי הריי"צ לאסוף מן הנמל לשכונת 'קראון הייטס'. הדרת פני האיש אמרה הכול.

חברי המשלחת הנרגשים הגשימו את חלומם הטרי לחזות בפני הדמות המסתורית שרק בזה הלילה כששחו עם הרבי הריי"צ אודות חתנו שעליהם לאסוף מהנמל, נודע להם מי הוא באמת ומה הם ידיעותיו.

ביום זה - כ"ח בסיון, החלה תנופה חדשה בהפצת המעיינות, כאשר בעקבותיה הוקמו המוסדות המרכזיים - 'מחנה ישראל', 'קה"ת' ו'מרכז לענייני חינוך' שנמסרו לניהולו של הרבי מלך המשיח.

בהזדמנויות רבות ביאר הרבי שעבודת בירור העולם בחצי כדור התחתון החלה אז וכי ניכר היטב שהעבודה רק משגשגת ופורחת מאז.

כתבת על הקיר
של הצוות החבריר

מאת: נ. קרודובסקי.

1. מי יכול לקפוץ בערב לקיוסק להביא קפה לאסיפה?
הגרל יוסף

אני יכול.
החפץ לעזור שמעון

ממש עוזר לי... מי אתה?
הגרל יוסף

5. אני לא מסוגל לא לצחוק מול החיילים. מישהו יכול לעזור לי?
הגרל יוסף

תיזכר שאין קוקה קולה, רק פפסי.
הגרל אוריאן

זה אני, אבל רציתי שתחשוב שזה סמג"ד פרידמן.
הסגרל

בעז"ה ייפתח מחר שיעור חסידות מיוחד לצוות הבכיר עם המ.ל. אקסלרוד, בזמן 'חסידות בוקר' של כל החיילים. לפרטים ולקישור במירס

הגרל שפרינצר

דרוש מחליף למג"ד גדסי בלהסריט רגעים בקעמפ. כל שניה הוא צועק על חייל אחר וזה קרוב למירס ושומעים בווידיאו.
הגרל זורקל

דרוש מתנדב להפעלת ולהפקת הצגת הצוות בסוף הקעמפ. תסריט יש, שחקנים יש, וגם תלבושות. רק צריך שימצאו את הכל... 770 סוויצ'קים למתאים

הסגרל צרה

נכון אתה קורא את הפתק הזה בפרצוף מוזר ולאט, לאט, מתחלף בחיוך וכמעט לפרץ צחוק? אז אתה לא שייך לצוות הבכיר! - **צא החוצה!!!**

אחי שקנה בנסיעתו לרבי שליט"א... לזה לא ציפתי. רצתי במהירות להחליפם בביתי כל עוד נפשי בי... כששבתי לתחנה אוכזבתי קשות כשראיתי את האוטובוס חולף מול עיניי. שמש קופחת נועצת בי את קרנותיה הארוכות... למזלי המתנתי בתחנה 8 דק' והנה האוטובוס המיוחל... השמחה רבה, פשוט בא לי לרקוד.

אופס! שוב זה קורה לי... שכחתי את המסכה בבית... הנהגים לא מעלים לאוטובוס בלי מסיכה... צרחתי בתוך ליבי "רבי תעזור לי".. האוטובוס נעצר במדרכה סמוך לתחנה. והנהג לא פתח את הדלתות וסימן לי על פי ואפי... רק שלא ייסע חשבתי לעצמי תוך כדי סימון לחברי יוסי שנופף לי לשלום מחלון האוטובוס אולי יש לו מסיכה נוספת. יוסי שלף מכיסו מסיכה נוספת בשבילי, סימנתי לנהג והנה דלתות האוטובוס נפתחו סוף סוף...

כעבור 01 דק' נסיעה ירדתי בפתח התלמוד תורה. השעה 43:8.. הבטתי בשעון במבט מאוכזב... כשלפתע נשמעת קריאה נוקבת מפתח השער מהשומר הרוסי בכבודו ובעצמו "מאלציק, גדע טבאייו פודטבערג'דניע אוזדורוביע [ילד, היכן הצהרת הבריאות שלך]?" ברוסית... לא הבנתי מה רצונו עד שהצביע לי לעבר ערימת הדפים הנמצאת בארגז סמוך לביתן השומר... "אההה" אמרתי ושלפתי מכיסי פיסת דף מקופל של הצהרת הבריאות... לפתע חשכו עיניי... זו הצהרת הבריאות של אחותי.. אבוד עצות שבתי על עקבותיי לקראת תחנת האוטובוס הביתה סיננתי לעצמי "לא חוזר לפה היום" ועליתי לאוטובוס.

בהגיעי לביתי לפני השאלה מדוע חזרתי כזה מוקדם לבית צעק לעברי אבי שאשטוף את ידיי באלכוג'ל, ניגשתי לכיור והתזתי על ידי בטעות משפורפרת ה'בייבי פסטה' שזה עתה שימשה בהחלפת הטיטול לאחותי הקטנה בת שנה... "איכס!" צרחתי בשאגת אימה. אמא רצה מהמטבח להרגיעני, אך ללא הועיל. מה שעברתי היום היה מספיק. ניגשתי לחדרי מאוכזב וגמור.

לפתע צלצל הפלאפון בכיסי.. ועל צג הפלאפון נכתב 'המפקד אברימי'.

"יחי המלך המשיח, המפקד?" " שמוליק החסיד! התקשרתי אליך כדי..." אמר המפקד, אך קטעתי אותו "המפקד, מאיפה אתה יודע"???" המפקד: "מה אני יודע?.. לא הבנתי שמוליק", סיפרתי לו את כל הסיפור... והמפקד בדרמתיות החל לומר לי משפט שנחרט בתוכי: "שמוליק החסיד, מהסיפור שסיפרת, ניתן ללמוד דבר חזק ביותר, שאסור להתרגל כלל למצב השלילי והגרוע ששמו הגלות, כי שיגיע המצב הטוב והחיובי שזהו הגאולה יהיה קשה לעכל זאת..." "ווואו המפקד לא חשבתי על זה.." - "בזכותך חזר לי החיוך לפנים.."

בוקר קייצי חם.. 22:7 אימא ניגשת לחדרי בפעם השלישית בתחנונים.. "שמוליק... בוקר של גאולה... עוד 83 דק' אתה צריך להיות בתלמוד תורה.. למה אתה מחכה... כבר מאוחר"... אין קול ואין עונה חוץ מקולו של המזגן המטרטר... כעבור כמה דק' שוב חזרה על עצמה הקריאה אך הפעם אמי אינה מוותרת: "שמוליק, יש לך אוטובוס לתלמוד תורה בעוד 31 דק', איני מוכנה שתפספס אותו! קום מיד". "אימא, רק שבע וחצי לפנות בוקר..." נשמע קול מבעד לשמיכה...

בינתיים אבא שב מהמניין הסמוך לבית... כששמעתי את פסיעותיו של אבא, קפצתי מהמיטה כנשוך נחש ומבועת ישירות לקערת הנעגעל וואסר... שלפתי במהירות את ערימת המגבות מהארון הסמוך וניגבתי במהירות את בריכת המים ובזריזות רבה תוך כמה דק' הייתי מוכן ליציאה עם ילקוט על הכתפיים, כפפות על הידיים ו"מזונות" בשיניים... ורצתי לתחנה הנמצאת במרחק של דקה מביתי.

בעודי בתחנה חשתי חום חזק בידיים... גיליתי שלבשתי את כפפותיו החורפיות של

ממשיכים לחיות!

חג השבועות בעיקן הגאולה

מאת: דגל בר יהודה.

בשעת צהריים מוקדמת של ערב החג כוסו השמיים באלפי עננים הנושאים את כלל יהודי העולם היישר לעבר מגרש החניה הרחב למרגלות הר הבית.

אנשי ירושלים המתינו שם בליווי עבדיהם, לשאת את העולים ואת חבילותיהם לבתי מארחיהם. ילדים רבים נצפו אוחזים בידיהם את ספרי המאמרים העוסקים בענייני החג וקבלת התורה.

כשעה לפני התקדש החג תכונה רבה מילאה את האוויר, כולם מיהרו לעבר בית מקדשינו, לחזות בהקרבת קרבן התמיד על ידי אהרון הכהן. רבים נשאו בידיהם כבשים ולחמים, על מנת להספיק להקריב 'קרבן תודה' לפני הקרבת 'קרבן התמיד של בין הערביים' - הקרבן האחרון ליום זה.

ה'אוהב שלום' אחז בידיו את סכין השחיטה וברך בכוונה "אשר קדשנו במצוותיו וציוונו על השחיטה..!", רעם אדיר של עניית "אמן" נשמע במורד ההר.

לאחר תפילת מעריב ב'סעוון סעוונטי' שברחבת בעזרה, פנו העם לאכילת סעודת החג המלווה במצווה החשובה - אכילת 'קרבן התודה' שהוקרב על ידם בצהרי היום.

לאחר הסעודה פנו למקום הלימוד בו ישקעו במשך הלילה בפנימיות ענין 'מתן תורה' ויכינו נפשם למעמד קבלת ה"תורה חדשה מאיתי תצא".

'סוכת הלוויתן' הייתה מפוארת מהרגיל, הן לא כל יום זוכים לראות את מתן תורה בגלוי... על הדפנות העשויות עור קשיח נתלו בדי ארגמן יוקרתיים משובצים באבני חן נוצצות, נברשות 'לד' איכותיות הפיצו אור רך לאורך הסוכה. עשרות עבדים התרוצצו בהכנות אחרונות לקבלת מיליוני עולי רגל. מפות שזורות חוטי זהב נפרשו על אלפי השולחנות, כשלצדם סודרו כורסאות מרופדות הנכונות לשעות לימוד ארוכות.

"בשעה שעלה משה למרום..."

"ויחן שם ישראל נגד ההר..."

דומה היה שהר הבית כולו רועש וגועש! מיליוני האנשים ישבו בפנים קורנות על הספסלים וקראו בקול מהספרים שמולם.

עמדות יוקרתיות עשויות שנהב ומצופות זהב פוזרו לכל אורך דפנות הסוכה. עבדים חנוטים בחליפות ו'דיגלונים' חילקו כיבוד ושתייה שהוכנו על ידי טובי השפים ברחבי הארץ לכל שחשקה נפשו בהתרעננות קלה.

רק הקול הרם של פתיחת שערי העזרה עורר את האנשים מריכוזם העמוק בלימוד. בבת אחת קמו כולם ופנו לעבר מקום השראת השכינה בגלוי. בדרכם עוד התדיינו על הסוגיות הרבות שעסקו בהם בלילה.

הגרלת ה'פיס' המחלקת את עבודות הקודש השונות נערכה בין הכוהנים והם החלו בעבודתם.

הכהן המקטיר את הקטורת נכנס אל האולם, לקשר את ישראל לריבון כל העולמים.

לרגע הושלך הס בקהל - "פנו דרך לכבודו של מלך" נשמע קול הכרוז. החצוצרות הרימו קולם בתרועה ומלכנו משיחנו - הרבי שליט"א נכנס כשספר התורה השמור למעמד קריאת התורה ברגל אחוז בזרועו, בידו השנייה עודד את הקהל בתנועה המפורסמת, הקהל פרץ בשירה עזה הבוקעת מלב עמוק ומסור "יחי אדונינו. . מלך המשיח לעולם ועד..!!"

הקהל ליווה את מלכנו במבטו בעת שפסע לבימת העץ המוכנה מבעוד מועד בקצה העזרה, כשכעת נפרש עליה בד משי מבהיק לכבוד הרגל.

"יעמוד כ"ק אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח שליט"א בן הרב ר' לוי יצחק רביעי".

בכל העולם השתררה הדממה, ציפור לא צייצה, פרה לא געתה ואפילו העלים שעל העצים פסקו מרחשם התמידי.

קולו של מלכו של עולם "אנוכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצריים".

בלב כל יהודי התחזקה ההתמסרות המוחלטת למלך מלכי המלכים ושליחו - הרבי שליט"א מלכנו משיחנו!

לעד אתמסר אליך מלכי וגואלי!! יחי המלך!!

הקומי־קעמפ
החסידי

הפינה של
משפחת סוויצ'

משפחת סוויצ' מחליפים מצב לטובה!

פתרו את התשבץ, וגלו מה המשימה לחודש הקרוב.

שם משפחה של הגנרל.
הברכה השנייה בקריאת שמע של ערבית.
מה קיבלנו בהר סיני?
ארבוב במבטא ערבי.
השם של אבא של הרבי.
השם השני של אדמו"ר הזקן.
ההפך מירידה.
המתחרים של משרד הפעילות.
הכרזה בתחילת שיחת טלפון.
זמן עבודה של העמג"דים.
השם השני של המ.פ. אוריאן.
מאחורי המשקפיים.
משקה שהצוות הבכיר אוהבים לשתות.

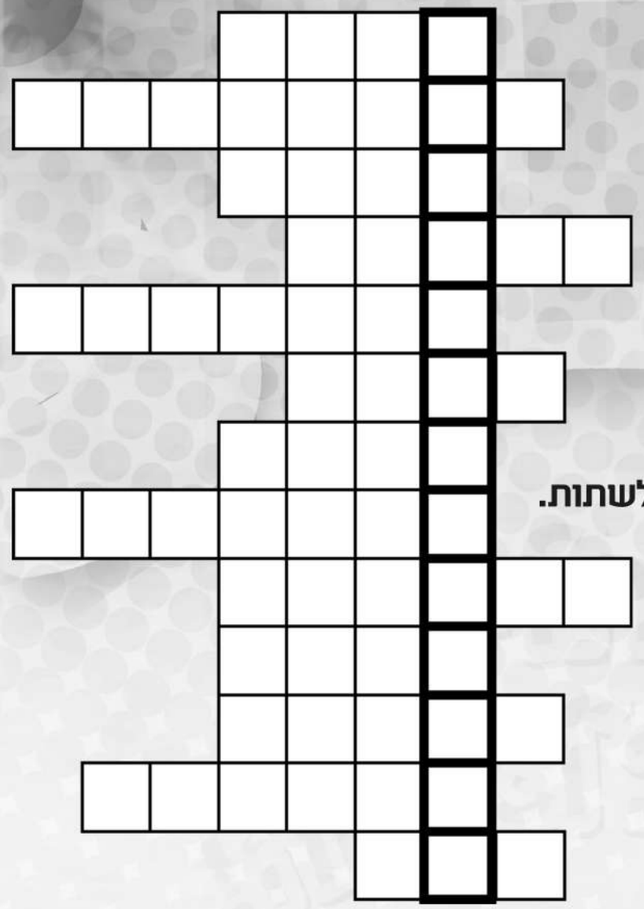

חטיבה צעירה
תמונות ורשעים || יום רביעי בקעמפ
חטיבה בוגרת